

Ο Τόμπη, το δρακάκι, το δώρο του Άι Βασίλη

Μια φορά κι έναν καιρό στο σπίτι του Άι Βασίλη κάτι δεν πήγαινε καλά!

Ο Άγιος Βασίλης ήταν άρρωστος και τα ξωτικά του δεν ήθελαν να φύγουν από το πλευρό του για να φτιάξουν τα δώρα των παιδιών.

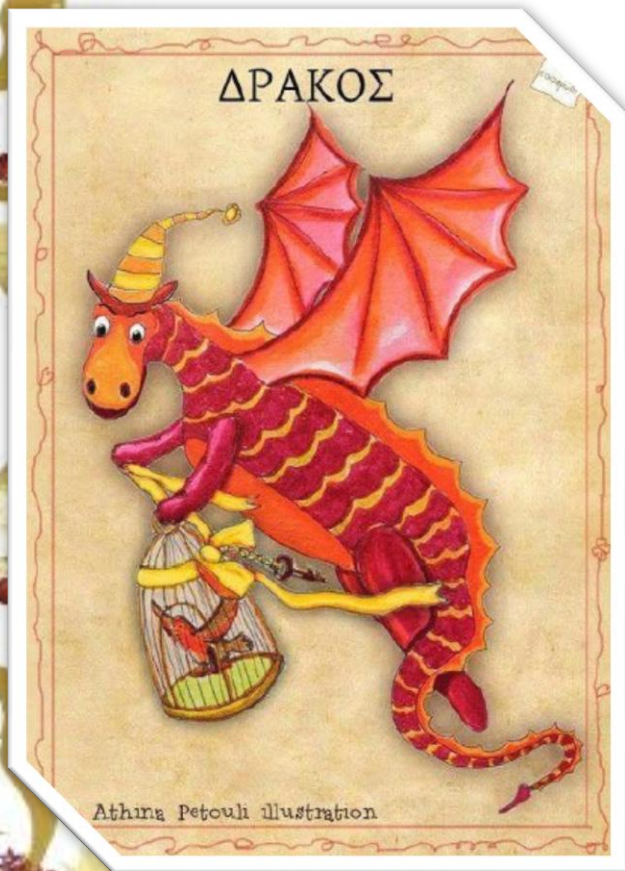
Πέρασαν οι μέρες και είχε πάει 23 Δεκεμβρίου και τα ξωτικά δεν είχαν φτιάξει κανένα δώρο για τα παιδιά.

Ο Άι Βασίλης χωρίς να μαλώσει τα ξωτικά τούς είπε να τρέξουν να φτιάξουν τα δώρα. Την επόμενη μέρα ο Άι Βασίλης ένιωθε πολύ καλύτερα και ήταν έτοιμος για να παραδώσει τα δώρα των παιδιών. Τα ξωτικά ως καλοί και πιστοί συνεργάτες του ήθελαν να του κάνουν ένα δώρο. Έτσι όταν ο Άι Βασίλης ετοιμάστηκε τα ξωτικά του έδωσαν το δώρο. Το δώρο του ήταν μια υπέροχη μάσκα προσώπου με μια φωτογραφία που ήταν τα ξωτικά και ο Άι Βασίλης. Ο Άι Βασίλης γέλασε την φόρεσε και μετά πήρε στην αγάλια του τα ξωτικά και έφυγε.

Καθώς ο Άι Βασίλης παρέδιδε τα δώρα έφτασε σε έναν τόπο ονόματι Ρουμπελστίντσι και είδε ένα μεγάλο κάστρο. Σε εκείνο το κάστρο κατοικούσε μια οικογένεια με τρία παιδιά. Όταν μπήκε είδε τα γράμματα των παιδιών κάτω από το δέντρο. Το μεγαλύτερο παιδί ο Ραλφ ζητούσε να είναι καλά οι γονείς του. Η μεσαία η Μάργκω ζητούσε ένα καναρίνι. Το μικρότερο παιδί ο Ρέινταρ ζητούσε κάτι απίθανο που όταν ο Άι Βασίλης διάβασε το γράμμα σχετικά τρόμαξε. Το γράμμα έλεγε: «Αγαπητέ μου Άι Βασίλη, φέτος τα Χριστούγεννα θέλω κάτι μεγάλο με φτερά που να βγάζει φωτιές από το στόμα όμως να μην είναι κακό! Να έχει μια καλή καρδιά. Θέλω έναν δράκο. Αυτά για φέτος Άι Βασίλη. Υ. Γ. Μην ξεχάσεις να φας τα μπισκοτάκια.»

Ο Άι Βασίλης έκπληκτος το σκέφτηκε για λίγο και αποφάσισε να μην χαλάσει τα όνειρα ενός παιδιού, και έτσι άφησε μέσα σε ένα κουτί τον δράκο μαζί με ένα γράμμα.

Το άλλο πρωί όταν τα παιδιά άνοιξαν τα δώρα τους χάρηκαν πάρα πολύ, αλλά συγχρόνως τρόμαξαν και από τον δράκο του Ρέινταρ, που τον ονόμασε Τόμπη.

Αν και ο Τόμπη ήταν ακόμη ένας μικρός δράκος είχε πολλή δύναμη. Πέρασαν μερικές μέρες ο Τόμπη είχε μεγαλώσει πάρα πολύ και είχε καταστρέψει το μισό κάστρο, προσπαθώντας να παίξει.

Μια μέρα ο Τόμπη είδε το καναρίνι της Μάργκο και σκέφτηκε πως θα μπορούσαν να γίνουν φίλοι. Το πήρε και βγήκε έξω για να παίξουν. Η Μάργκο τον είδε και προσπάθησε να τον σταματήσει. Ο Τόμπη όμως είχε ήδη απομακρυνθεί πάρα πολύ από το κάστρο.

Λίγο αργότερα όμως τον βρήκε ο Ρέινταρ, τον μάλωσε και τον πήγε σπίτι.

Η οικογένεια του Ρέινταρ προσπαθούσε μάταια να βρει τρόπο να εκπαιδεύσει τον Τόμπη. Και τότε ο Ρέινταρ θυμήθηκε το γράμμα μέσα στο κουτί του Τόμπη.

Το γράμμα έλεγε πως αν θέλουν ο Τόμπη να γίνει ένας ήρεμος μικρός δράκος πρέπει να ρίξουν πάνω του λίγη, πολύ λίγη μαγική χρυσόσκονη.

Χαρούμενη η μαμά του Ρέινταρ θυμήθηκε ότι είχε ένα σακί με χρυσόσκονη στην αποθήκη με της προμήθειες. Βρήκαν την σακούλα με την χρυσόσκονη αλλά όταν έσκυψαν να την πάρουν αυτή άρχισε να μετακινείται και δύο μικρές ουρίτσες την ακολουθούσαν κάτω από το σακί.

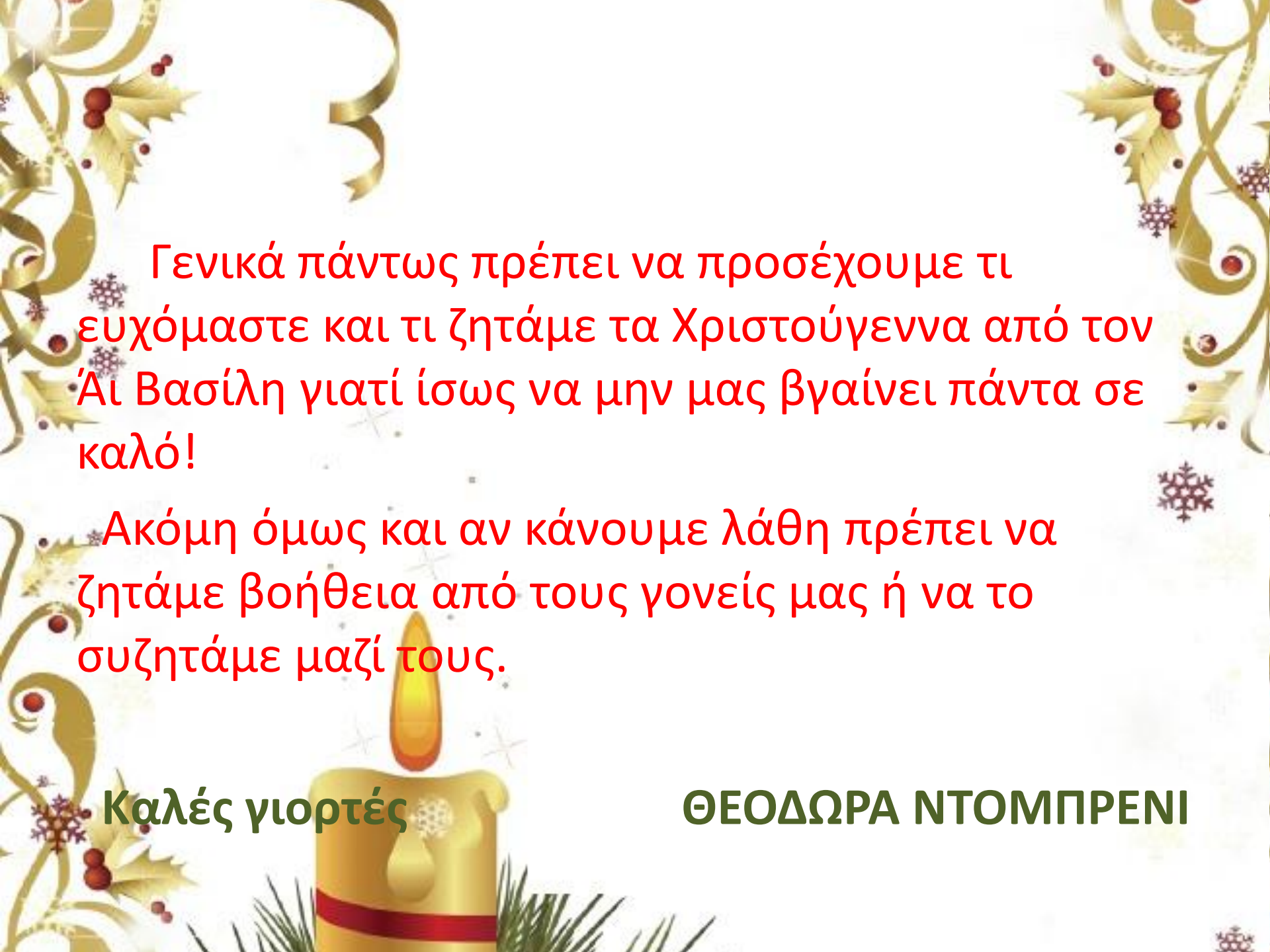
Δύο μικρά ποντικάκια προσπαθούσαν να την κρύψουν. Άρχισε ένα κυνηγητό σε όλο το κάστρο που είχε σαν αποτέλεσμα η χρυσόσκονη να χυθεί στο πάτωμα.

Είχε μείνει ελάχιστη μόνο μέσα στο σακί!

Το γράμμα όμως το έλεγε ξεκάθαρα: «φτάνει πολύ λίγη μαγική χρυσόσκονη»!

Όλοι χάρηκαν πάρα πολύ!

Έριξαν την χρυσόσκονη πάνω στον Τόμπη και αμέσως έγινε ένα μικρό χαριτωμένο δρακάκι!

Γενικά πάντως πρέπει να προσέχουμε τι
ευχόμαστε και τι ζητάμε τα Χριστούγεννα από τον
Άι Βασίλη γιατί ίσως να μην μας βγαίνει πάντα σε
καλό!

Ακόμη όμως και αν κάνουμε λάθη πρέπει να
ζητάμε βοήθεια από τους γονείς μας ή να το
συζητάμε μαζί τους.

Καλές γιορτές

ΘΕΟΔΩΡΑ ΝΤΟΜΠΡΕΝΙ